25N: la calma i la disbauixa

Opinió | 25/11/2012 | 18:26

Lluny d'anar per la via correcta de connexió amb Europa, per fer una bona feina, Espanya ha posat la directa a alta velocitat cap al precipici.

La campanya electoral ens deixa postals amb diferents punts de vista. Algunes són d'aquelles idíl·liques que ens agrada rebre quan algun conegut està de vacances. Altres són d'aquelles tan habituals que ens solen enviar els adolescents, quan surten per primer cop i solen anar a destins de sol, platja i festa. La calma i la disbauxa.

Lamentablement, aquesta campanya excepcional, els catalans estem rebent masses postals d'aquestes últimes. En forma de portada de diari, de talls d'àudio ratllant 'el club de la comèdia' o denúncies sense fonament.

En quin estat de responsabilitat, algú que ostenta un càrrec públic, s'il·lumina en denunciar dos alcaldes pel sol fet d'haver posat dos trens a disposició de la ciutadania per un acte excepcional, pagats, per cert, quan tocava a l'empresa llogatarie, no com d'altres-? És delirant.

Per una situació poc habitual, amb un acte que es preveia i va ser multitudinari, els ajuntaments de Girona i Figueres aposten per una acció responsable i respectuosa amb la seguretat i el medi ambient, posant a un preu mòdic al servei dels veïns, un servei de tren per fer el desplaçament. Una acció que hauria de ser aplaudida per qualsevol administració que promou l'ús del transport públic no deficitari. Per qualsevol excepte pel govern de l'estat, que prefereix moure trens entre Albacete i Madrid amb tres únics usuaris. Deficitaris, evidentment.

Sorprèn, doncs, que la delegada del govern de l'estat a Catalunya promogui una denúncia d'aquestes característiques. Fruit només de tenir molt poca feina o d'intentar buscar brega on no hi és. I desestabilitzar un partit i uns candidats que lideren un procés que no els agrada.

Lluny d'anar per la via correcta de connexió amb Europa, per fer una bona feina, Espanya ha posat la directa a alta velocitat cap al precipici. Sense comptar que, a vegades, hi ha pedres prou grans pel camí, que fan trontollar un tren, ja molt atrotinat.

Autor: Pere Macias i Arau
GN

https://gironanoticies.com/noticia/23159-25n-la-calma-i-la-disbauixa.htm